

OSWALD

105-82555

SECTION 16

COPY 8

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

161

REPORTING OFFICE BOSTON	OFFICE OF ORIGIN DALLAS	DATE 5/22/64	INVESTIGATIVE PERIOD 5/20-22/64
TITLE OF CASE LEE HARVEY OSWALD, aka		REPORT MADE BY ROBERT F. SAUNDERS	TYPED BY do b
		CHARACTER OF CASE IS-R-CUBA	

REFERENCE: Bureau airtel to Dallas, 5/13/64, cc Boston.

- RUC -

OK to file

P.

COPIES DESTROYED

21 MAR 5 1973

APPROVED: SPECIAL AGENT IN CHARGE	DO NOT WRITE IN SPACES BELOW				
COPIES MADE: 10-Bureau (105-82555) (RM) 3-Dallas (100-10461) (RM) 2-Boston (105-10911)	3883				
ICC-645 A* COVER PAGE	15 MAY 28 1964 REC 38 EX-114				
Dissemination Record of Attached Report					
Agency	Request Recd.	Date Fwd.	How Fwd.	By	Notations
Dis. Com.	DEC	6/4/64	L. H. [unclear]	WAG/ljc	SOVIET SECTION

JUN 5 1964 WAG

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

Copy to:

Report of: SA ROBERT F. SAUNDERS
Date: 5/22/64

Office: Boston, Massachusetts

Field Office File #: 105-10911

Bureau File #: 105-82555

Title: LEE HARVEY OSWALD

Character:

INTERNAL SECURITY - R - CUBA

Synopsis:

ROBERT RAYMOND DEMERS, Lewiston, Me., was Marine Corps associate of LEE HARVEY OSWALD at Atsugi, Japan, during period 1957-1958. He was not friendly with OSWALD and had nothing to do with him during this period. DEMERS never saw any communist literature in OSWALD's possession and never heard him discuss Communism at any time.

- RUC -

DETAILS:

6 COPIES DESTROYED

81 MAR 1 1973

Date 5/22/64

1.

ROBERT RAYMOND DEMERS, 7 Beacon Street, Lewiston, Maine, advised that he served in the United States Marine Corps from March, 1956 until April, 1959, at which time he received a General Discharge.

While in the United States Marine Corps, DEMERS was assigned Marine Serial No. 1560145.

He stated he was assigned to Marine Air Control Squadron I, Atsugi, Japan, from December, 1956 to May, 1958, when he was transferred to stateside duty. About five months prior to DEMERS' leaving Japan, LEE HARVEY OSWALD was assigned to his squadron. DEMERS stated he was assigned to the Supply Section while OSWALD was assigned to the Operations Section. DEMERS stated he was not friendly with OSWALD, never confided in him, nor did he ever accompany OSWALD on passes away from the Squadron area.

DEMERS stated he had nothing to do with OSWALD, never spoke to him other than to say, "Hello." He advised he stayed mostly with the group of Marines in his section, and OSWALD to his own group.

DEMERS stated he had many fights with other Marines in his Squadron, but never did he get into an argument or a fist fight with OSWALD. He stated OSWALD was considered a "loner" and was by himself for the most part, but recalled he, OSWALD, did get into a few fights with other Marines, whose identity he cannot recall, nor did he recall the cause of the fights.

DEMERS advised he never saw any communist literature in OSWALD's possession, nor did he ever recall OSWALD distributing any literature, books, or pamphlets of a communist nature, among members of the Squadron. DEMERS also advised during the five months he knew OSWALD in Japan he never heard him talk about communism, Russia, or communist types of Government.

DEMERS stated when he left Japan in May, 1958, he never saw or heard anything concerning OSWALD until he was arrested in Dallas, Texas for the assassination of PRESIDENT JOHN F. KENNEDY.

On 5/20/64 at Lewiston, Maine File # Boston 105-10911

by SA ROBERT F. SAUNDERS:po'b

Date dictated 5/22/64

This document contains neither recommendations nor conclusions of the FBI. It is the property of the FBI and is loaned to your agency; it and its contents are not to be distributed outside your agency.

4
O O
DECODED COPY

AIRGRAM CABLEGRAM RADIO TELETYPE

Belmont _____
Mohr _____
Casper _____
Callahan _____
Conrad _____
DeLoach _____
Evans _____
Gale _____
Rosen _____
Sullivan _____
Tavel _____
Tele. Room _____
Holmes _____
Gandy _____

URGENT 5-26-64
TO DIRECTOR
FROM LEGAT MEXICO CITY NO. 661

Anderson

BUFILE 105-82555. LEE HARVEY OSWALD, IS - R - CUBA.
REBUAIRTEL TO SAN ANTONIO MAY 20 LAST, RE EFFORTS ASCERTAIN
WHEREABOUTS ALBERT OSBORNE AKA JOHN HOWARD BOWEN.

ZENEN MIGUEL CRUZ, CARETAKER AT OSBORNE'S DWELLING AT
SAN MARTIN DE TEXMELUCAN, PUEBLA, TODAY ADVISED HAD NOT SEEN OR
HEARD FROM OSBORNE SINCE LATTER VISITED THERE BRIEFLY IN LATE
MARCH, 1964.

WIFE OF MEXICAN PROTESTANT MINISTER, WHO IS CLOSE NEIGHBOR,
ADVISED OSBORNE USUALLY CONTACTS THEM WHEN IN AREA BUT HAD NOT
SEEN SINCE LATE MARCH LAST. LOCAL MAIL CARRIER COULD RECALL NO
PERSONAL MAIL DELIVERY TO OSBORNE ADDRESS OTHER THAN CIRCULAR
TYPE LETTERS AND CONFIRMED CRUZ'S STATEMENT THAT OSBORNE HAD NOT
WRITTEN TO LATTER.

MEXICAN IMMIGRATION OFFICIAL ADVISED THEIR INVESTIGATION HAS
NOT REVEALED PRESENCE OF OSBORNE IN MEXICO SINCE LATE MARCH LAST.

CLARK D. ANDERSON

RECEIVED: 11:06 PM ML -

3RD CC: MR. BRENNAN

REC 10 *JG* 3884
105-82555-45 *for file*

18 MAY 27 1964

79 JUN 1 - 1964

If the intelligence contained in the above message is to be disseminated outside the Bureau, it is suggested that it be suitably paraphrased in order to protect the Bureau's cryptographic systems.

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

8

TO : DIRECTOR, FBI (105-82555)

DATE: 5/20/64

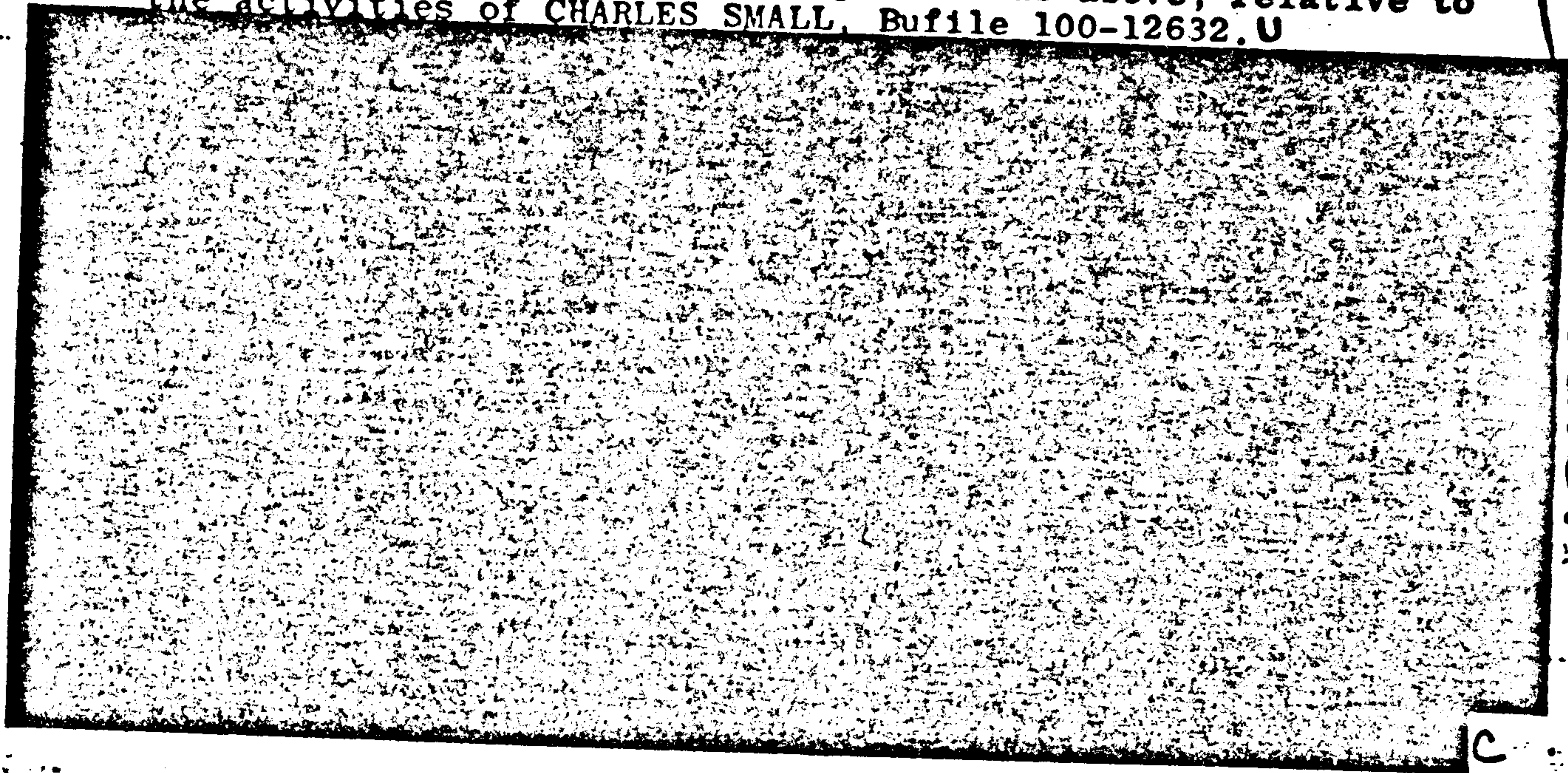
FROM : *MA* LEGAT, MEXICO CITY (105-3702) (P)

CONFIDENTIAL

SUBJECT: LEE HARVEY OSWALD, aka
IS - R - CUBA CONFIDENTIAL

Classified by 2049
Exempt from GDS, Category II, III
Date of Declassification Indefinite 1/1/77

Remyairtel 5/12/64, captioned as above, relative to the activities of CHARLES SMALL, Bufile 100-12632.U

Bureau. U The above is submitted for the information of the

- 5 - Bureau
 - (1 - Liaison Section)
 - (2 - Dallas, 100-10461)
- 2 - Mexico City
 - (1 - MC 100-1535, C. SMALL)

APPROPRIATE AGENCIES
AND FIELD OFFICES
ADVISED BY ROUTING
SLIP(S) OF CLASS.
DATE 1/20/77

REC 10

18 MAY 27 1964

NLF:rjb
(7)

58 JUN 3 1964

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SOVIET

EXP-PROC

UNRECORDED COPY FILED IN

1 - Eganigan
1 - Lenihan
1 - Goble 5/27/64

Airtel

To: SAC, Chicago (62-6115)
2-St. Louis (105-3665) (Enclosure)
From: Director, FBI (105-82555)

LEE HARVEY OSWALD
IS - R - CUBA

ReSlairtel 5/6/64 and Chicago report of SA Dennis W. Shanahan, 5/22/64.

One copy of referenced Chicago report is enclosed for information of St. Louis.

As indicated in referenced St. Louis airtel, the name Allen Felde appeared on page 72 of the 2/21/64 issue of "Life" magazine. It was indicated this individual was a former Marine Corps associate of Oswald. The author of the article said of Felde that he was 17 at the time (presumably the latter part of 1956) and shared boot camp and advanced training experience with Oswald. Felde's brief remarks about Oswald were quoted in the article.

Marine Corps records at the Military Personnel Records Center disclosed a record for a Robert Allen Felde, SN 161 57 75, and referenced Chicago report sets forth results of interview with him wherein he stated he did not recall or know Oswald and was not aware that his, Felde's, name had appeared in the "Life" magazine article.

The President's Commission has requested that the Allen Felde quoted in the "Life" magazine article be interviewed.

St. Louis recheck records at Military Personnel Records Center. See if there is a record for another Allen Felde who fits the description set out in the "Life" magazine article. For your information Oswald took his boot training at San Diego from 10/25/56 to 1/18/57. He was assigned to Infantry Training

MAILED 5
MAY 27 1964
COMM-FBI

- Tolson _____
- Belmont _____
- Mohr _____
- Casper _____
- Callahan _____
- Conrad _____
- DeLoach _____
- Evans _____
- Gale _____
- Rosen _____
- Sullivan _____
- Tavel _____
- Trotter _____
- Tele. Room _____
- Holmes _____
- Gandy _____

TNG:mac
(8)

REC 10

SEE NOTE PAGE 2 DWO 64

105-82555-3886

JUN 1 - 1964

MAIL ROOM TELETYPE UNIT

was sent with file

Airtel to SAC, Chicago
RE: - LEE HARVEY OSWALD
105-82555

Regiment, Camp Pendleton, California, from 1/20/57 to
3/18/57 and during this period was on leave from 2/27/57 to
3/13/57.

Chicago reinterview Robert Allen Felde. Was he at
boot camp in San Diego when Oswald was? Was he ever interviewed
by anyone from "Life" magazine or by any press representative
about Oswald? Was he 17 years of age the latter part of 1956?
Does he know of any other Allen Felde who was assigned to
Camp Pendleton when he was there?

Handle promptly.

NOTE:

Since the Commission has specifically requested that
we interview the Allen Felde who was mentioned in the "Life"
magazine article we will have to pursue this until we locate
the right man. From what we know now it would appear that
the person mentioned in the "Life" magazine article is not
identical with the person interviewed by Chicago.

FBI

Date: 5-15-64

Transmit the following in _____

(Type in plain text or code)

Via AIRTEL

AIR MAIL

(Priority)

TO: DIRECTOR, FBI (105-82555)

FROM: SAC, KANSAS CITY (105-1736) RUC

LEE HARVEY OSWALD
IS - R - CUBA

OO: Dallas

Handwritten initials and signature

Re WFO airtel to Bureau dated 5-8-64.

On 5-15-64, Mr. E. C. WELTZ, Contact Representative, Immigration and Naturalization Service, Kansas City, Missouri, made available their alien file number A 8320382. This file revealed the following in the name of ELSE MICHAILOWITSCH:

Application for visa and alien registration dated 3-21-52 to the American Consulate at Berlin, Germany, (number I-1077985), name ELSE MICHAILOWITSCH; occupation school girl; last permanent residence #37, Loewenhardt Damm, Berlin-Tempelhof, Germany; age 7; nationality German; Race German; eyes gray; hair blond; complexion fair; height 4' 1 1/2"; born 11-11-44 at Bauschlott, Germany (proof birth certificate); step father, Lieutenant DONALD L. BURT, 1652 North Hillside, Wichita, Kansas; mother, LYDIA BURT nee MICHAILOWITSCH, Port of Embarkment, Bremerhaven, Germany; arrived in the United States on the steamship SS Washington at New York, New York, on 6-4-52; under Section 6A3 of the Immigration Act of 1924; visa number 18102 non-preference quota; German passport number CII1290/51 issued by the Ministry of the Interior 3-19-52 valid until 3-18-54.

R 11-11-1944

Mrs Donald L. Burt

- 3 - Bureau
 - 2 - Dallas (100-10461)
 - 1 - WFO (Info) (105-37111)
 - 1 - Kansas City
- RBH:sg
(7)

REG 10

105-82555-3887

18 MAY 19 1964

Stamp: SOVIET REACTION

Approved: _____

Special Agent in Charge

Sent _____

M

Per _____

79 JUN 1 - 1964

*cc Goble
B.C. VICK*

KC 105-1736

Also in this file was a Certificate of Arrival for ELSE MICHAILOWITSCH, female, DOB 11-11-44 at Germany, entry 6-4-52 by ship at New York, New York, A number 8320382 under Section of law 6A3.

Alien registration address card dated 7-21-52 revealed that ELSE MICHAILOWITSCH, former residence 1652 North Hillside, Wichita, Kansas, present address 605 West 13th Street, Junction City, Geary County, Kansas.

No other additional information appears in this file.

8

- 1 - Belmont
- 1 - DeLoach
- 1 - Rosen
- 1 - Sullivan

- 1 - Branigan
- 1 - Malley
- 1 - Lenihan

May 27, 1964

PLAIN TEXT

TELETYPE

URGENT

TO: SAC, NEW ORLEANS

FROM: DIRECTOR, FBI (105-82555)

LEE HARVEY OSWALD, IS - R - CUBA.

REREP SA ROBERT P. GEMBERLING DATED APRIL FIFTEEN, ONE NINE SIX FOUR AT DL, TEXAS. PAGES FIVE TWO SEVEN AND FIVE FOUR ZERO OF SUCH REPORT CONTAIN DATA RELATING TO TWO TRANSCRIPTS OF A DEBATE PARTICIPATED IN BY OSWALD IN NEW ORLEANS IN AUGUST, ONE NINE SIX THREE. ONE TRANSCRIPT WAS TRANSCRIBED BY RADIO STATION WDSU NEW ORLEANS AND THE SECOND BY BILL STUCKEY. PRESIDENT'S COMMISSION HAS REQUESTED BUREAU OBTAIN COPIES OF THESE TWO TAPE RECORDINGS FOR INCLUSION IN THE PERMANENT FILES OF THE COMMISSION AND FOR COMPARISON WITH THE TRANSCRIPTS. THE COMMISSION REQUESTED THAT IN OBTAINING THESE TAPES THE BUREAU MAINTAIN APPROPRIATE CHAIN OF EVIDENCE AS TO THEIR AUTHENTICITY. IMMEDIATELY CONTACT APPROPRIATE OFFICIALS OF WDSU AND ALSO CONTACT BILL STUCKEY AND MAKE ARRANGEMENTS TO OBTAIN SUCH TAPES. INFORM INDIVIDUALS CONTACTED THAT THIS IS A SPECIFIC REQUEST OF THE PRESIDENT'S COMMISSION. MAKE CERTAIN YOU MAINTAIN APPROPRIATE CHAIN OF EVIDENCE AS TO AUTHENTICITY OF THESE TAPES AS REQUESTED BY THE COMMISSION. HANDLE IMMEDIATELY. COPY TO DALLAS BY MAIL.

COPIES DESTROYED

21 MAR 1 1973

- Tolson _____
- Belmont _____
- Mohr _____
- Casper _____
- Callahan _____
- Conrad _____
- DeLoach _____
- Evans _____
- Gale _____
- Rosen _____
- Sullivan _____
- Tavel _____
- Trotter _____
- Tele. Room _____
- Holmes _____
- Gandy _____

1 - Dallas (100-10461)

COMMUNICATIONS SECTION

(10) MAY 27 1964

TELETYPE

MAIL ROOM TELETYPE UNIT

REC 10 MAY 28 1964 105-82555-3888

SEE NOTE PAGE TWO: MAY 28 1964

was/was w A B Red

9 JUN 1 - 1964

Teletype to SAC, New Orleans
RE: LEE HARVEY OSWALD
105-82555

NOTE:

Oswald appeared on a radio station in New Orleans wherein he had a debate with two other individuals concerning Fair Play for Cuba Committee and other matters. Bill Stuckey, a radio personality in New Orleans, also interviewed Oswald along the same line and made tape recording. We have furnished transcripts of these two recordings to the Commission and now the Commission wants copies of the actual tapes for permanent retention in Commission files.

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
U. S. DEPARTMENT OF JUSTICE
COMMUNICATIONS SECTION

MAY 27 1964

TELETYPE

*258/11P
KAP*

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

51 160
m

8

- Tolson
- Belmont
- Mohr
- Casper
- Callahan
- Conrad
- DeLoach
- Evans
- Gale
- Rosen
- Sullivan
- Tavel
- Trotter
- Tele. Room
- Holmes
- Gandy

TO : Mr. W. C. Sullivan *WCS*

DATE: 5/18/64

FROM : D. J. Brennan, Jr. *DJB*

SUBJECT: LEE HARVEY OSWALD
INTERNAL SECURITY - RUSSIA - CUBA

With the Director's approval, three Agents were sent to Mexico City to constitute a "special squad" and lend assistance to that office in handling voluminous leads in the Oswald case. This recommends approval for the Legal Attache's proposal that two of these Agents be released about 5/21/64 and the third be retained temporarily until volume of work is further reduced.

When the Legat reported that major aspects of the investigation were approaching completion, we instructed him to analyze remaining work and make specific recommendations concerning the release of the three Agents who are in Mexico on special assignment. In his attached reply, Legat says that summary report and memoranda covering work not yet reported will be submitted no later than 5/21/64. This will complete active investigation and volume reporting by "special squad" Agents and Legat believes any remaining work and additional leads after that date can be handled by regular staff and investigative informants. He does ask, however, that one Agent remain in Mexico for a short additional period in case the Bureau has inquiries regarding the summary and other information already submitted. This Agent can assist in coordinating and reporting on results of any remaining leads after the large volume matters are handled. The office will thereby benefit from his detailed knowledge of all phases of the investigation heretofore conducted.

We agree with the Legat's proposal and are recommending that it be approved. He is being instructed to advise the Bureau immediately when the first two Agents are released for return to their domestic assignments and to give an estimate of how long the third Agent will be needed in Mexico after their departure.

ACTION:

REC 10

If approved, attached cablegram furnishes the above instructions to the Mexico City Office.

- 1-Mr. Belmont
- 1-Mr. Mohr (Attn: WS Hyde)
- 1-Mr. Callahan
- 1-Mr. Sullivan
- 1-Mr. Branigan (Attn: JC Stokes)
- 1-Liaison
- 1-Mr. Foarde

JJF:mer (8)
Enc. (2)
sent 5-19-64

*WCS, on 5/19/64
definite date*

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

8

Tolson	
Belmont	
Mohr	
Casper	
Callahan	
Conrad	
DeLoach	
Evans	
Gale	
Rosen	
Sullivan	
Tavel	
Trotter	
Tele. Room	
Holmes	
Gandy	

TO : Mr. W. C. Sullivan

DATE: May 20, 1964

FROM : D. J. Brennan, Jr. *DJB*

SUBJECT: LEE HARVEY OSWALD
IS - RUSSIA - CUBA

My attached memorandum 5/18/64 discussed the proposal of our Legal Attache in Mexico City to release two of the three Agents specially assigned to handle this case while holding the third for a short additional period. The Director approved but instructed that definite dates be secured.

The Legal Attache has now advised that SAs Frederick B. Roderick and Rolf L. Larson will be released to leave Mexico City May 22, 1964, and that SA Henry J. Pratt will leave no later than May 29, 1964, barring unforeseen developments.

ACTION:

For information. The Legal Attache has advised that unless instructed to the contrary, the above schedule will be followed.

Enclosure

GAD:mab *mab*
(8)

- 1 - Mr. Belmont
- 1 - Mr. Sullivan
- 1 - Mr. Mohr (W. S. Hyde)
- 1 - Mr. Callahan
- 1 - Mr. Branigan (Stokes)
- 1 - Mr. Foarde
- 1 - Liaison

ncy V.

5 - Foster

[Handwritten signature]

EAC

REC 10

105-425

3889

PERS. REC. UNIT

36 of 5/20/64
55 JUN 3 1964

SOVIET

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

8

- Tolson _____
- Belmont _____
- Mohr _____
- Casper _____
- Callahan _____
- Conrad _____
- DeLoach _____
- Evans _____
- Malone _____
- Rosen _____
- Sullivan _____
- Tavel _____
- Trotter _____
- Tele. Room _____
- Holmes _____
- Gandy _____

TO : MR. SULLIVAN *WJ*

DATE: 5-18-64

FROM : MR. BRANIGAN *WJ*

SUBJECT: LEE HARVEY OSWALD
INTERNAL SECURITY - RUSSIA - CUBA

WJ

WJ

ASAC Kyle Clark, Dallas, telephoned at 4:23 p.m., 5-18-64, to report that the Dallas Office had received a telephone call from Mrs. Marguerite Oswald, mother of subject, who advised that she had some new evidence she desired to furnish. She declined to further discuss the matter on the phone. Dallas desired authority to contact Marguerite Oswald.

After checking with you, Dallas was instructed to have two mature Agents contact Mrs. Oswald to obtain the "new evidence" she allegedly has and that the Agents were to make no comments, merely receive the information she has.

As previously indicated, Mrs. Marguerite Oswald may be suffering from a mental illness.

ACTION:

None. For your information.

- OAE:hrt
- (4)
- 1 - Mr. Sullivan
- 1 - Mr. Branigan
- 1 - Mr. Lenihan

verified

WJ

105-82555

REC 10

105-82555-3890

12 MAY 23 1964

79 JUN 1-1964

THIS SERIAL HAS BEEN REFERRED TO
ANOTHER AGENCY AND IS IN A PENDING STATUS:

FILE NO. 105-82555

SERIAL NO. 3891

PAGE NO. 1 & 2

NO. OF PAGES ~~2~~ 4

SECTION NO.

16D

CIA

REFERRAL

8 PRESIDENT'S COMMISSION ON THE ASSASSINATION OF PRESIDENT KENNEDY 8

200 Maryland Ave., N. E.
WASHINGTON, D. C. 20002

EARL WARREN, Chairman
RICHARD B. RUSSELL
JOHN SHERMAN COOPER
HALE BOGGS
GERALD R. FORD
JOHN J. MCCLOY
ALLEN W. DULLES

Mr. Mohr
Mr. Casper
Mr. Callahan
Mr. Conrad
Mr. DeLoach
Mr. Evans
Mr. Gale
Mr. Rosen
Mr. Sullivan
Mr. Tavel
Mr. Trotter
Tele. Room
Miss Holmes
Miss Gandy

J. L. Casper

MAY 20

REC 29

EX-117

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Mr. J. Edgar Hoover
Director
Federal Bureau of Investigation
Department of Justice
Washington, D.C. 20535

Dear Mr. Hoover:

The report of the investigation conducted by the Dallas Police Department of the attempted assassination of Major General Edwin A. Walker, which report was provided to this Commission by the Attorney General of the State of Texas, does not indicate the caliber and other basic characteristics of the bullet which was recovered from General Walker's home. We do note, however, that the report of Officers McElroy and Van Cleveland of the Dallas Police Department, indicates that the bullet was given to Detective G. B. Brown of the Dallas Police Department, Crime Laboratory Division.

In view of the conflicting stories concerning the nature of the bullet which was actually recovered from General Walker's home, we would appreciate advice as to whether or not that bullet was ever examined by the Dallas Police Department or by any other person or organization on its behalf. We would like to have any reports which may have been made of such an examination, if in fact any such examination was made. We would like to know who had possession of that bullet from the time it was recovered from General Walker's home until it came into the possession of this Commission.

30 MAY 21 1964

UNRECORDED COPY FILED IN

REC-29
MAY 20 1964

REC 29
MAY 21 1964

[Handwritten notes]
- 1 -
Serial 4107
Let to barling 6/16/64 regarding delivery of a special data 6/16/64 ad: osh

SOVIET SECTION SEVEN

We also note that Mr. Robert Surrey, then of 3506 Lindenwood Street, a business associate of and aide to General Walker, stated that at about 9:00 P.M. on April 6, 1963, he observed two men sitting in a 1963 Ford, either dark purple or brown in color, which was parked in the rear of General Walker's house. Mr. Surrey said the two men got out of the car and walked around General Walker's house, apparently observing it closely. Surrey said he became suspicious and followed the car in an attempt to obtain its license number, which he was not able to do since the car bore no license plates of any kind.

There appears to be some confusion, however, concerning Mr. Surrey's story. The Dallas police file seems to state that Mr. Surrey also saw the same car and the same two men at General Walker's premises on the evening of April 10, 1963 and that report is reflected in the report of your Bureau set forth at page 441 of the report of Special Agent Robert P. Gemberling dated December 10, 1963 at Dallas, Texas. Please advise as to when Mr. Surrey did see such car and men.

In view of the fact that Marina Oswald has stated that Lee Harvey Oswald told her that he had gone to General Walker's home "three days or more" prior to April 10, 1963 (page 733 of Agent Gemberling's report dated December 23, 1963), we think Mr. Surrey should be interviewed to determine whether or not he can describe to any extent either of the two men whom he saw. Assuming that Oswald was involved in the attempt on Walker's life, consideration should be given to the possibility that he may have had accomplices.

The Dallas Police also indicated that Dr. Ruth Jackson, General Walker's next door neighbor, had a dog that supposedly barked at "everybody and everything." The dog apparently did not bark on the evening of April 10, 1963. The Dallas Police report indicated that Dr. Jackson's dog was "very sick" on April 11 and 12, 1963. No reason for the illness

was indicated. We would appreciate advice as to whether or not Dr. Jackson's dog appeared to have been drugged or otherwise incapacitated in connection with the attempt on General Walker's life.

DC 10000

We also note a certain confusion in the stories told by Marina Oswald concerning her husband's involvement in the Walker shooting. She told your agent on December 3, 1963 that Oswald said that on April 10, 1963 he had gone to Walker's residence on foot. Your report then states: "He said that after he fired the rifle, he ran away and that he could run very fast. . . . He came home on the bus." (Pages 71-2 of Agent Gemberling's report of December 10, 1963.)

On December 11, 1963 Marina advised Secret Service agents that Oswald told her that he took buses to go to the Walker residence and that he took a different bus to return home after the shooting. (Secret Service Control No. 632.)

Marina told the Secret Service that three days prior to April 10 he took his rifle out of the house and "buried it in a field near the Walker house." (Ibid.) She told your agents that "Oswald did not say and she did not ask him what he had done with the rifle after the first evening when he went to shoot at Walker but had changed his mind." (Page 734, Gemberling's report of December 23, 1963.)

Marina also said that Oswald told her he had buried the rifle in the ground "far from the actual spot of the shooting." Oswald then mentioned a field and said it was near a railroad track. (Id., at 733). In her testimony before this Commission Marina associated a picture showing a railroad track with the Walker incident. You have not been able to determine that that picture (Commission Exhibit 4; photograph No. 5 of your Item 6) depicts a scene near the Walker residence. (page 313 of Gemberling's report of February 11, 1964.)

We are unable, on the basis of the above reports, to determine exactly what Oswald told his wife concerning his possible involvement in the Walker shooting. Would you please:

1. Conduct such investigation as may be necessary to reconcile and clarify the above statements of Marina Oswald in an attempt to determine just how Oswald travelled to and from Walker's residence and what he did with the rifle in connection with that incident. In that connection consideration should be given to the possibility that Oswald could have had accomplices in his alleged attempt on General Walker's life.
2. Identify, if possible, the scenes depicted in Commission Exhibit 5, photograph No. 5 of your Item 6, as well as photograph No. 2 of your Item 7 (Commission Exhibit 2).
3. Forward to Mr. Wesley J. Liebeler of our staff photograph No. 5 of your Item 1 and photograph No. 1 of your Item 70.
4. Advise as to the location of railroad tracks located most closely to General Walker's residence and as to the location of any railroad tracks along which may lie fields or other locations in which Oswald may have buried or otherwise hidden his rifle as related by Marina Oswald.
5. Conduct such investigation, particularly observation of the vicinity of Walker's residence and other appropriate locations, as may be necessary to determine the probabilities that Oswald did in fact do any of the things Marina has stated that he did in connection with his travel to and from Walker's residence and his secretion of the rifle.

Sent by
att. //
5/12 8/16/71
Pal

6. Provide us with an aerial view of the vicinity of General Walker's residence showing, if possible, the location of any railroad tracks and open fields within appropriate distances thereof, and indicating the routes of any bus lines which Oswald may have used to travel to and/or from Walker's residence and/or such fields.

Your continued cooperation is greatly appreciated.

Sincerely,

J. Lee Rankin

J. Lee Rankin
General Counsel

8 8 *Antoine*
1 - Mr. Belmont; 1 - Mr. Rosen; 1 - Mr. Sullivan; 1 - Mr. Malley;
1 - Mr. Branigan; 1 - Mr. Lenihan 5-25-64

AIRTEL

TO: SAC, DALLAS (100-10461)

FROM: DIRECTOR, FBI (105-82555) - 3892

LEE HARVEY OSWALD
IS - R - CUBA

REC 4

Enclosed is a copy of a letter from the President's Commission dated 5-20-64 requesting that this Bureau conduct additional investigation in connection with the attempted assassination of Major General Edwin A. Walker.

The requested investigation should be conducted by your office immediately and the results of your inquiries should be furnished to the Bureau in a letterhead memorandum suitable for dissemination to the President's Commission.

Enc.

NOTE: Commission received considerable testimony bearing on attempted assassination of General Walker and has also received DLPD investigation concerning the incident as well as the results of investigation conducted by the FBI and Secret Service concerning such incident. Commission noted that testimony furnished by Marina Oswald to the FBI and Secret Service is at variance and requested we conduct additional investigation to resolve the discrepancies. Commission also desires that we pinpoint, if possible, locality where Oswald allegedly buried rifle after shooting at Walker and also requested we obtain an aerial photograph of the vicinity of General Walker's residence.

116-1454-917
RECORDED COPY FILED IN 62-106110-1

- Tolson _____
- Belmont _____
- Mohr _____
- Casper _____
- Callahan _____
- Conrad _____
- DeLoach _____
- Evans _____
- Gale _____
- Rosen _____
- Sullivan _____
- Tavel _____
- Trotter _____
- Tele. Room _____
- Holmes _____
- Gandy _____

REL:hrt
(9)

MAILED 8
MAY 25 1964
COMM-FBI

53 JUN 25 1964

MAIL ROOM TELETYPE UNIT

wsp
Rel

8

8

11

SUMMARY FROM UKRAINIAN

The author and publisher of this book, entitled "The Sinners," is Walter (Wolodymyr) Nemyliwsky (Nemyliwsky), 71 Elm Grove Avenue, Toronto 3, Ontario, Canada.

In his introduction, W. Nemyliwsky states:

"I am dedicating this book to our Hetman Bohdan Khmelnytsky and Symon Petlura, Commander in Chief of the Ukrainian Armed Forces, whom the Jews lampoon and impudently criticize in the local Canadian publications and include among their enemies.... I am taking the liberty of protesting against these Jewish lies because we used to defend these parasites against the Nazis and now they are beginning to 'fight' us here. Their communists have murdered S. Petlura and E. Konovalets; and General Taras Chuprynka, L. Rebet and S. Bandera have died at their hands.... The glorious memory of S. Petlura does not deserve such rot and, therefore, we have to defend his honor in all parts of the world. In order to avoid my persecution by the Jews for some of the terminology here, I have objectively used all our publications, foreign language encyclopedias, 'The Canadian Intelligence Service,' (Flesherton, Ontario), 'The Ottawa Anti-Communist Report,' 'News Behind the News,' etc. We all are citizens of this country and, therefore, we should strive toward the common national good of all its citizens and not employ propoganda against other nationalities of our Canada. Hetman Bohdan Khmelnytsky and Symon Petlura were not 'Plato's wolves' for the Jews of various races and color, therefore the Jews should not lampoon them as it can be seen on the cover page of this publication."

In Chapters 1, 2 and 3, the writer explains the "Biblical history of the Old Testament," trial of Jesus Christ and his crucifixion, and the sins committed by the Jewish people for which God is punishing them to this day.

Chapter 4, entitled "Philosophy and Communism," identifies leading Jewish philosophers who are listed in the "World's Philosophies." Among those mentioned, the writer includes Karl Marx and Friedrich Engels, who founded the theory of dialectical and historical materialism and atheism, and V. Lenin, who put their theory into practice.

SUMMARIZED BY: *dek*
IHOR MYCHALUS:dek
May 20, 1964
COPIES DESTROYED

105-12555-3893

ENCLOSURE

21 May 1964

United to the... (vertical text)

BEAU... (handwritten notes)

(Handwritten signature)

8

8

In Chapter 5, the writer proves with "facts" that the upper echelon of the Russian Communist Party were Jews, including Lenin and Stalin. Their successor, N. Khrushchev, continues the conspiracy of Moscow-Jewish communism to enslave the free world. To prove this point, the writer points out the fact that the U. S. and Canadian Communist Parties are run by Jews and that the overwhelming majority of the Moscow spies in Canada and the United States have been and are Jews (Harry Gold, Mr. & Mrs. Julius Rosenberg, David Greenglass, Dr. Sidney Weinbaum, Miriam Moskovic, Jacob Golos, Morton Sobell, Abraham Bortman, Fred Rose, Sam Carr, David Sugar, G. S. Gerson, S. S. Burman, Gerhardt Eisler).

Chapter 6 is devoted to the question of Ukrainian-Jewish relations in the Ukraine.

Chapter 7 deals with the Ukrainian traitors and the KGB agents of the "red butchers" from Moscow. One of them is Lee Harvey Oswald, "who could not find a place for himself in his own country -- the United States. A man who did not finish his secondary education; he served in the Navy which discharged him for undesirable conduct. At the age of 15 he came under the influence of the Reds who trained him for the subversive work of the communist adherents. In 1959 he went to the Soviet Union where he stayed for three years and got married. Next, he asked the American Embassy in Moscow for permission to return to the United States. He came back to the United States in 1962, after concluding his training, and started to shadow President J. F. Kennedy in order to carry out Moscow's plan, which he executed on November 22, 1963. Americans have put our Christians and nationalists through 'screening' and even delivered some of them into the jaws of bloodthirsty Stalin, however, the FBI has failed to investigate its own citizens who delivered national secrets to Red Moscow and finally murdered their own Catholic President who stood in the way of the Bolshevik-Stakhanov shock-troops in the United States. The Jewish communes in the United States are the vermin: who carry out the Marxist plans of the Moscow Comintern and their aristocrats care only about their bellies and pockets full of dollars.

"Victor Rizer (sic) -- American journalist -- is better oriented about this murder than the FBI because he rejects any suggestion that L. H. Oswald and Ruby are mental cases and states that killer L. H. Oswald is connected with Moscow. Oswald stayed in the Soviet Union from 1959 to 1962, and gave the Soviets the secret codes of the U. S. Marines in which he served. He could freely travel in the Soviet Union -- a privilege not accorded

regular visitors from abroad. He was Trotskyite (according to the Soviet press) and an American spy, and yet he was allowed to return to the United States and marry a Soviet citizen who is a communist spy.... Moscow never lets its citizens go abroad unless they are trained agents from Moscow or Leningrad.

"Because of such statesmen on this continent, we also have to suffer here, both morally and materially, from communist henchmen, tyrants and agents who killed S. Petlura, E. Konovalets, L. Rebet, S. Bandera and, finally, the President of the United States, John F. Kennedy."

The remaining Chapters deal with the history of the Ukrainian liberation struggle against Poland and Tsarist and communist Russia.

ВОЛОДИМИР НЕМИЛІВСЬ

ГРІШНИКИ

Behrent, Algemeen, Handelblad, Amsterdam

NOTHING NEW UNDER THE SUN

Globe & Mail April 10, 1962

Стр.: радок: надруков.: має бути:

5	18	благ — блат
5	23	том I — том I,
11	1	судді — суді
24	2	Сентр. — Центр.
24	9	сіоніз — сіонізм
28	16	високим — високим
41	21	мир- мирного — мирного
44	17	мориків — морисків
48	14	христіанськ — христіанського
49	6	здібаний — здібний
53	17	уступив — уступив
54	22	заняттю — зайняттю
65	34	будизм — буддизм
66	33	будистам — буддистам
68	5	віруючими — віруючими
71	31	Тунізію — Тунізія
72	31	-німецькі — -німецькі
77	33	Венесуелі — Венесуелі
79	7	Папства — Папства
79	33	фінансистів — фінансистів
83	10	(Там — (Там
85	29	таксамо — так само
89	12	фінським мон. — фінськими і мон.

Стр.: радк: надруков.: має бути:

89	12	фінськими мон.
98	12	Чечач — Чехак
98	12	німецькі — Німецькі
99	6	Чайме — Чайме
103	14, 17, 18	радики помилково вставлені
107	3	зарподані — заподані
107	3	"ступи мої за — Сни мої на чужині
112	5	Смолицький — Смолецький
117	1	переслідуні — переслідування
124	13	Канаду) — Канаду (
124	33	непрофесійну — Непрофесійну
129	9	антисекігійну — антирелігійну
130	19	-кагебістів — кагебістів
130	30	зміни — зміну
132	21	до — до
135	29	Інші — Інші
137	18	паравози — паровози
138	14	оставився — остався
143	25	Землі, — Землі),

Walter Nemyliwsky

THE SINERS

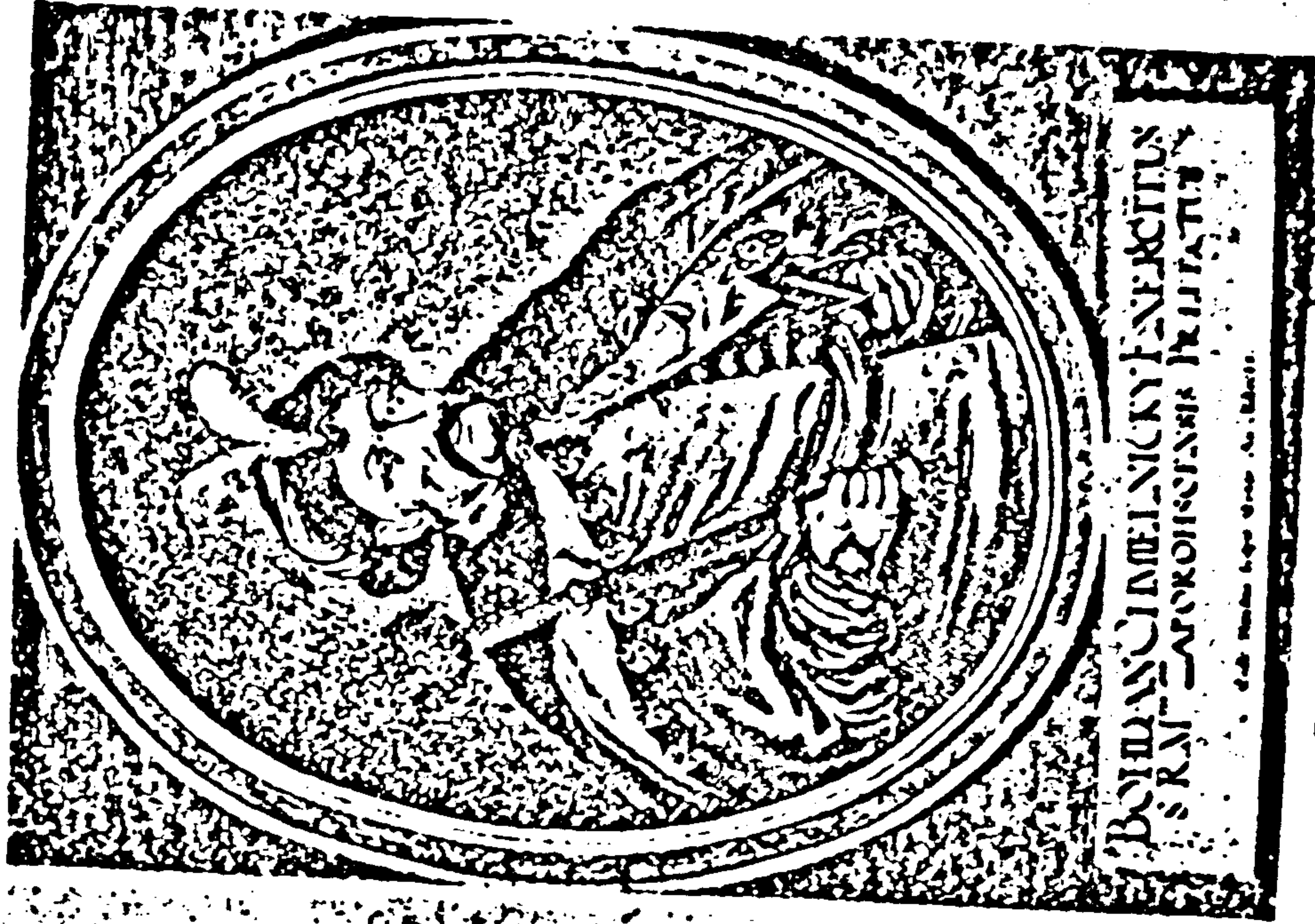
The explaining, proof and criticism of the false caricatures and critic of the Jew's Zionism and Communism Leaders of Hetman Bohdan Khmelnytsky, Commander-in-Chief of the Ukrainian National Army "ZAPOROZHE" (1648-57)

and

Otaman Symon Petlura, Commander-in-Chief of the Ukrainian Armies fighting the communists' terrorists in the Ukraine, as well as the head of State, Ukrainian Republic, which was proclaimed the independence on Jan. 22, 1917.

Therefore, he has organized the Ukrainian Government in 1917, Secretary of war in the Central Rada, member of the Directory of the Ukrainian People's Republic who later became the head of the Directory and the head of the Ukrainian Government-in-exile (1920-26), and the Ukrainian Hero who has been killed by Samuel Schwartzbart, Jew -- agent of red Moscow on May 25, 1926 in Paris, France.

Reprinting in all languages by the author permission only.

For more books see the back cover

Результат Отчужд С. В. Петлюра

ВСТУП

ГОМО ГОМІНІ ЛЮТУС ЕСТ — **СЛЮБИМА Я**
СОБАКА

(Висліє староримського поета Плавта, автора комедії 250-184 Року Божого).

Цю книжечку я присвячую в обороні нашого мана Богдана Хмельницького та Головного Отамана УНР Симона Петлюри, яких жидова карикатурис т хабно круткікує у льокальних канадійських публікаці і зависляють їх до своїх ворогіє.

Присвячую її в обороні єврого українського хі динсько-національного населення на вигнанні — поза і мого куртинного, яких палестинські аполітики недипл і тично намагаться понижувати їхні заслуги й автору макленія, бо ми на Україні обороняли жидіє-паразиті ред смертю гіглерівціє, а вони тепер починають проти євоювати на іршому континенті за наше добро. Іхні к ністи замордували нам С. Петлюру, Є. Кошовальця, нік рук загнує ген.-хор. Тарас Чупринка, Л. Ребет Бандера.

Взиваю та прошу євесь український Троейд євализною закононою засудити таких типіє у ширших євх можливих законіє, за що Вам Ненька Україна не заб мусимо боронити його слави та чести у всіх закутинах єв

Щоб жиди мене не переслідували за деякі терд отже я використає об'єктівно єсі наші публікації, єв єнциклопедій, видання «Ді Канейієн Інтеллідженс Серк

сподь дав через Мойсея народові жидівському на горі Синай. Архаїчні погани (включно з нашими русинами), котрі про правдивого БОГА майже нічого не знали, а жидівським людям мудрійших за жидів:

Прим. 1. Греків: Солоон, Сократ, Платон, Арістотель і т. ін.;

2. Римляни: Сенека, Св. Августин і т. ін.;

3. Сибілі (пророкині — 13 відомих), яких пророцтва мали велике значення у поган (писав про те Св. Августин і т. ін.).

Жиди не мали ніякої пророкині, котра голосила б так ясно про прихід Месії. Вони не вірили своїм старцям праведним із-за своєї закаменілості, отже вони не могли увірити словам невіст-пророкинь (стор. 1-12).

Біблійна Історія Старого Завіту.

Книги Старого Завіту були первісно написані в трьох мовах: єврейській, грецькій та арамейській. Десь біля 250 рр. перед Нар. Христа всі книги Старого Завіту переведено на грецьку мову. Цю тяжку працю dokonали 72 жидівських учених.

Ізраїльтяни переважно жили аморально та диким варварством. Прим. Лот (Авраамового брата син), якого дочка напоїли й привабили до себе та породили дітей. Соломон (Іудейсь. цар) мав до 800 жінок (300 правних і 500 нешлюбних) і вів надзвичайно розкішне життя. Під кінець свого життя він брав собі жінки споміж поганських народів, що було проти Божого закону. Соломон умер у честі збунтованого народу.

Фанатиком жидівського націоналізму був Павло (званий Савлом) — перший єврейський король, якого вестігация є тяжка. Він був апостолом Христа, який переслідував і мучив християн (за публікаціями УРСР).

СОЛОМОН — король євреїв (972-932 пер. Нар. Христа) був мудрою людиною та був чоловіком багатьох жінок.

ЯКІВ — через своє жорстоке життя мав замішані неприємності з двома служницями. Лія була його першою нареченою, а в роках праці він здобував Рахелю.

АВРААМ — був "БАТЬКОМ БАГАТЬОХ" жінку, проте він був замішаний із служницею.

МАРІЯ МАГДАЛИНА — була традиційною проситуткою, але розкалялась та побожно згадується у християнських публікаціях (Див. в англійських енциклопедіях, а іменно «Ді Колумбія Вікінг Деск Енциклопедія» — стор. 782; Лука 2.36 — 50).

Праотець Ной (прабатько семітів у 2,000 літ пер. Нар. Христа) дуже любив пити вино і вів розкішне життя та жив 950 літ. Петро, хоч був арамеєць (як й Ісус Христос) чи галілеєць, але як забрав Ісуса Христа жиди на муки, то Петро тричі відрікся від свого вчителя, заявляючи: "Не знаю чоловіка цього!". Вже Авраам (потомок Ноя) був дуже згідливий і гостинний чоловік, а навіть виявляв свою любов до чужинців. Він хотів принести Богові свого люблячого сина Ісаака, якому його слуга Елезар підшукав у Мезепотамії гарну й божну жінку Ревеку, бо тоді в Ханану жили безжидівські жінки. Юда (син Якова) продав брата Йосифа єгипетським купцям за 30-цять срібняків. Йосиф (син Якова, що був проданий Юдою єгипетським купцям) був великим мудрецем, якого Фараон (титул єгипетського короля) зробив начальником всього Єгипту, перед яким усі люди впадали на коліна і так відавали йому честь.

МОЙСЕЙ (означає "взятий із води" — 1,500 рр. перед Нар. Христа), підкинутий у кошику Фараоновій дочці й виплеканий рідною матю-служницею, який був кращим магіком ніж Фараон та творив чудеса своєю палицею при помочі Божої сили. Мойсей стримував в Єгипті в

своїм братом Ароном, які при Божій допомозі та своїх чудес перемогли силу Фараона. Коли ізраїльтяни перейшли Червоне Море в пустиню, то Господь живив ізраїльтян (птахи, манна, вода зі скали) 40 рр., аж доки не приплили до землі ханаанської. Коли ізраїльтяни стали припливатися вилитому золотому телцеві з кульчиків, тоді Мойсей покликав синів Левія, які зарубали мечами одного дня 23,000 людей, що поклонялися божкові. За сумніви Мойсея проти Бога, він покарав його вчасною смертю (120 рр.). Не перейшов Йордану та не ввійшовши до обіцяної землі. Мойсей був дійсно великим пророком, по якому ізраїльтяни плакали 30-ть років.

Щасливий у Бога був теж Ісус Навин, який перейшов Йордан і ввійшов до обіцяної землі 1,375 рр. перед Нар. Христа. Його ізраїльтяни розвалили мури Єрихону й запанували над усією землею, а їх межі він поділив між 12 поколінням, після назв синів Якова.

До найбільших злочинців серед жидів був Пилат, який засудив Ісуса Христа на смерть. Його родові прізвиське було "Сорпотел" (по-латині), а ловне прізвище — Гайос Понтіос Пилат, який був римським прокурором Юдеї. Коли він наказав вивісити вночі на цитаделі Єрусалиму римські прапори, то жидівська кілька-тисячна юрба демонструвала проти образи їх релігії. Така сама ситуація була в Юдеї, коли Ісус Христос почав свою публічну науку, то відразу насторожила всю жидівську старшину, вона бурила старий лад і вдаряла в основи рабінсько-фарисейських законів, які забезпечували їм владу та вигідне життя.

Пилат уперше довідався про Ісуса під час свята Пасхи, коли до нього прийшов багатий банкір Нікодим та оповів йому цікаву історію, яка трапилася в Єрусалимській Святині. Під час Пасхи з'їжджалося в Єрусалим дуже багато народу з багатьох країв Азії (Палестина, Єгипет), а навіть із Риму. Паломники у тій святині скла-

дали багаті дари, бодай одного шекеля. Нікодим оповідав Пилатові про молодого Чоловіка, який у святині з групою супутників поперевертав там столи міняйлів і по-виганяв їх із святині, який не хотів дозволити робити з до-му Свяго Вітця дім гандлярів.

Він проповідував нову науку, творив чуда та називав себе Божим сином. Нікодим симпатизував пророку Ісусові з Назарету, хоч і боявся, що з того можуть виникнути поважні заворушення. Наука Ісуса з кожним днем знаходила щораз більше прихильників. Вони вислали за ним своїх шпюнів, які пильно стежили за кожним кроком і словом Ісуса, ставили йому підступні питання, щоб зловити його на чімсь, що дало б їм правну підставу виступити проти Ісуса.

Найбільше непокоїло їх те, що прихильники мовлять підняти одного дня повстання чи викликати якісь заколоти, а тоді Рим скористає з нагоди, здушить повстання та поставить кінець теократичній системі, що дала б їм досить широку автономію і запровадить свою адміністрацію на зразок інших провінцій чи округ.

Пилат спочатку не звертав уваги на Ісуса у християнській Палестині та не мав причини виступати проти нього, а радо скористав би з нагоди, щоб вкоротити привілеї жидівської ради і священників, які обмежували його владу.

На тиждень перед святом Пасхи в Єрусалимі (від 15 до 22 нізана — першого місяця року) шпигуни Синєдріосу донесли, що Ісус зближається до міста в оточенні великої маси народу. Священники занепокоїлися. Каяфа звернувся до Пилата (був почесним гостем у палаті Ірода) з проханням, щоб арештувати Ісуса й не допустити його до міста, бо може прийти до заворушень. Пилат тоді відмовив це прохання, мотивуючи, що він не має підстави арештувати Ісуса, бо кожний має право прийти на свято Пасхи.

Оказово Ісус затрюмфував свій в'їзд до Єрусалиму, де резентузізмовані маси кидали йому під ноги пальто королеві Ізраїля, бо це був старий царівський рід. В'їзд Ісуса до Єрусалиму був уже величавим, якого Єрусалим не бачив від непам'ятних часів.

Синедріон бачив, що справа має для жидівських священників небезпечний характер, отже вони в святині втягнули Ісуса в дискурс (міркування) безпечними підступними питаннями. Хоч мудро й влучно Ісус відповідав Єгловським священникам, але вони зсинтезували фальшиві аргументи. Відповідь Ісуса зінтерпретували фальшиві аргументи. Відповідь Ісуса зінтерпретували фальшиві аргументи, відділяла релігію від держави ("То віддайте кесареві, що кесаря, а Богові, що Боже" — на римський монеті був портрет кесаря (створюючи небезпечний прецедент, що йде попереду), який бурив старий лад, бо сам цісар у Римі був найвищим священником (Понтіфекс Максим) та головою держави був Імператор. Тим разом Пилат вислав відділ вояків, яких Юда запровадив до Гетсеманського городу та зрадливим поцілунком видав Ісус-недріон і там відбувалося цілу ніч переслухання Ісуса (з четверга на п'ятницю). Ніким був членом Синедріону, прийшов вчасним ранком до Пилата та розповів йому перші розправи. Замість суддів були прокурори — оскаржителі, які не шукали правди обвинувачення. Каяфа закликав Ісуса питаннями й оскарженнями, на які він дещо відповідав, а решта поминав мовчанкою.

Цілий акт оскарження був побудований на релігійних проступках, за які навіть жидівський закон не передбачав кари смерті. Ісуса оскаржували в тому, що він приймає з публічними грішниками, присвоює собі право проповідувати гріхи (прим. Марія Магдалина), не шанує суботу, оздоровляє недужих, називає себе Месією і т. ін. Припини

си Талмуду докладно окреслювали карну процедуру в суді, якої Синедріон мусів придержуватися, бо інакше розправа та вирок були неважні. Ніким мав Пилатові, що жидівське та римське право не знали прокуратора, а його функції сповняли звичайні громадяни. Коли хтось ісскаргу проти якоїсь особи, то його притягали до відповідальності (прим. оскарження Цицерона проти Катона в сенаті), але обвинувачем Ісуса був сам суд. Коли оскарженому грозила кара смерті, то розправа починалася рано, а кінчалася перед заходом сонця.

Цілий процес Ісуса відбувався вночі. Талмуд забороняв, щоб суд засідав день перед суботою чи перед Пасхою.

Ісус не мав оборони й свідків, а кожний обвинувачений мусів мати. Суд видав вирок у залах святині, а цілий процес Ісуса відбувався в домі Каяфи. Всі ці приписи були знехтовані жидівським судом, отже цілий процес і вирок були неважні. Каяфа та цілий його Синедріон не визнавали Ісуса за Месію та не вірили, що "вкортці прийде царство Боже на землі...", тому свідків Ісуса не покликано, а вирок смерті на Ісуса був ухвалений на таємній нараді Ради ще перед розправою, лише треба було формально провестися. Долю оскарженого вирішив сам Каяфа, отже голова суду не питав по черзі суддів (від найстаршого до найстаршого) про опінію Ісуса.

В п'ятницю вранці привели Ісуса до Пилата, який мав затвердити вирок жидівського суду. Пилат докладно знав цю справу та цей вирок був неважний з погляду формально-правничого. Він був переконаний, що Ісус мав винний і хотів його звільнити на основі формального мого судового процесу. Ісуса привели зв'язаного, одягненого в довгу багрянцю, скатованого і виснаженого цілоночною розправою та змушанням жидівської сторожі на перевірку палати Ірода. Жиди не могли оскаржувати Ісуса перед римським трибуналом за релігійні проступки

проти закону Мойсея чи Талмуду. Треба було знайти таку підставу оскарження, за яку римське законодавство казав кару смертю. Тоді юліанський карний закон передбачує цілості Римської Імперії. Згідно з жидівським віруванням, Месія мав бути духовим і земним королем, бо вже траплялося, що фальшиві Месії підіймали народ Юдеї до повстань.

Оскарження Ісуса звучало так: "Цей чоловік бунтує нарід, забороняє віддавати честь цісареві та пропові-юрба, підюджена священниками. Під час переслухання велика бувалися бурхливі сцени, було зрозуміле, що жиди хотіли впливати на суд. Пилат спитав Ісуса: "Чи ти є король жидівський?" — Ісус відповів: "Чи ти питаєш мене про це сам, чи інші сказали тобі про мене?". Пилат зрозумів це так: чи ти питаєш мене як римлянин і чи підтверджуючу відповідь будеш розуміти в римським значенні короля? Чи твоє запитання значить, що ти хочеш упевнитися, чи я король у жидівським розумінні? Пилат відповів: "Чи я жид? Твій нарід і священники видали мені тебе в руки. Що ти вчинив?". Ісус скаав: "Моє королівство було з тамтого світу. Якби моє королівство було з цього світу, то мої слуги боронили б мене, щоб я не був виданий у руки жидів. Але моє королівство — недалеко!".

ПРИСУД ПИЛАТА

Нещодавно зроблено незвичайне відкриття, яке торкається історичного потвердження смерті Ісуса Христа. В Італії, в каплиці касерта, знайдено таблицю, на якій був напис не звичайного значіння для всього християнського світу. Той напис старожидівською мовою подає текст року смерті, що його видав намісник Понтій Пилат, за пережудом комісії французького Товариства Мистецтва, він звучить так: "Присуд, виданий Понтієм Пилатом, на-

місником долішньої Галліє, голосить: Ісус з Назарету мусить понести смерть на хресті сімнадцятого року панування цезаря Тиберія і дня 25 місяця марта у святому місті Єрусалимі, коли Анна і Каяфа були первосвященниками Божими. Понтій Пилат, намісник долішньої Галліє, а чи на президіяльному кріслі, засуджує Ісуса з Назарету хресну смерть між двома розбійниками тому, що він і вирогідні свідчення народу ствердили, що:

1. Ісус блудник;
2. Ісус бунтівник;
3. Ісус ворог народу;
4. Ісус неправдиво називає себе Сином Божим;
5. Ісус називає себе фальшиво царем Ізраїля;
6. Ісус увійшов до святині в оточенні народу, що тримав у руках пальмові гілки.

Понтій Пилат наказує першому центуріюнові (сотникові) Квірилові Корнилові запровадити його на місце карн і забороняє всім людям, бідним і багатим, противитись смерті Ісуса.

Свідками, які підписали вирок смерті на Ісуса були: Даніель Робані Фарисей, Івон Зарабатель, Рафал Рох та Каспер Книгар. Ісус має бути випроваджений Саеранською брамою". Побіч тексту подано замітку до самої таблиці посмається кожному племені".

Так, отже, поза книгою Нового Заповіту, світ дістав ще одно, археологічне свідчення про Ісуса Христа ("Українське Православне Слово" — див. "Ми і Світ" ч. 12, 1954).

Пилат завагався, обвинувачений переносив оскарження з політично в духову площину. По хвилі запитав: "То ти, отже король?". Ісус відповів: "Ти сказав". Пилат відчув симпатію до оскарженого. Його доведінка була гідна, повна грації (прощення). Він спитав його, яким способом він може доказати свій титул короля? Ісус відповів:

"На це Я родився і прийшов на світ, щоб дати свідоцтво правді". Пилат запитав: "Що є правда?" — Ісус не відповів.

Тоді Пилат звернувся до священників і сказав: "Я не знаходжу вини в цьому чоловікові". Товпа заревіла з обурення. Пилат бачив ясно, що священники зібрали з юрбу, щоб викликати заколот у випадку звільнення Ісуса. Почулися голоси: "Ти мусиш покарати Ісуса". Інші кричали: "Ти чув, що він назвав себе королем, а це зрада римському закону". Пилат звернувся до Ісуса: "Чи чуєш, скільки скарг є проти тебе? Чому нічого не говориш?"

В тому моменті принесли Пилатові записку від його жінки Прокули, яка просила його, щоб він звільнив цього Чоловіка. Вона мала тої ночі дивний сон і вона переконана, що це праведний Чоловік. Пилат відчув заобонний страх. А що, як цей Чоловік є одним із героїв або півбогів із їх мітології? (вірування в старинних богів і героїв чи народні вірування в надприродні сили). Він встав і вабрав Ісуса до палати, щоб переслухати його без свідків, але Ісус не відповідав на його питання. Тоді Пилат, здивований, сказав: "Мені не відповідаєш, чи не знаєш, що я маю власть звільнити Тебе або засудити?". Ісус відповів: "Не мав би ти тої власті, якби вона не була дана тобі згори, і тому би що видали Мене тобі мають більший гріх".

Довідавшись, що Ісус із Галилеї, Пилат скористав із того та вислав його до Ірода Антіпи. Але за деякий час Ісуса привели назад, одягненого в білу одіж, на знак, що він король жидіський. Пилат спробував рятувати Ісуса іншим способом. Був у жидів звичай, що на свято Пасхи звільняли одного в'язня, який ще не був засуджений. Був до вибору розбійник Бар Абба (Варавва), або Ісус Пилат запитав: "Кого хочете, щоб я звільнив вам: розбійника Бар Аббу чи Ісуса?" — Юрба закричала: "Бар Аббу, Бар Аббу!" — "А що маю зробити з чоловіком, якого Ви називаєте королем "жидів"? — Юрба закричала: Розпни,

розпни його!". Що ж злого зробив він?" — спитав Пилат. У відповідь йому в юрбі почулись голоси: "Якщо ти звільниш його, ти не є приятелем кесаря".

Пилат настрашився та екапітулював перед юрбою Як останній акт, щоб задемонструвати своєю невинністю засудженні Ісуса та заграли на забобонності жидів. Пилат казав подати йому воду, вмив руки і заявив: "Винний крові цього Чоловіка, ви побачите". А юрба закричала: "Кров його на нас і на наших дітях!".

Але Пилат ще вагався, він ще хотів промовити до сумління жидів і звелів бичувати Ісуса. А коли Ісуса вели знову до нього, скривавленого, одягненого в багряницю, з терновим вінцем на голові, Пилат показав його жидам і сказав: "Оце Чоловік!". Але юрба заревіла: "Розпни, розпни його!". Пилат відповів: "Візьміть ви його і розпніть, бо Я не знаходжу в Нім вини!".

Вирок був затверджений, роправа скінчена. Екзекуція відбулася негайно, бо жидам було спішно — надходила субота і свято Пасхи. Хоч Пилат умив руки, та не змів із свого сумління вини невинної крові. Він мав ще інший вихід, щоб не брати на себе вини за несправедливий вирок на невинну людину, проти свого переконання. Коли не знайшов у собі мужності протиставитися жидам, він міг передати справу до Риму.

Конфлікту з жидами, якого Пилат так боявся, він не уникнув. Кілька років пізніше виникло в Юдеї мале заворушення, що його Пилат зліквідував збройно. Жиди внесли на нього скаргу до проконсула Сирії, що був зверхником Пилата і його ворогом. Він без слідства звільнив Пилата та відіслав його до Риму.

Коли він збирався рано на перше переслухання комісії, його дружина принесла йому червоний каптан і просила, щоб він убрав його під туміку (білий одяг з льону або шерсті у стародавніх римлянах). Здивованому Пилатові Прокула пояснила, що той каптан вола вшила з

одежі того Чоловіка, якого він засудив на смерть в Єрусалимі. Цю одягу вона купила у сотника, що переводив езекуцію Ісуса та виграв її в кістки від жовнірів. Це був праведний Чоловік, казала вона, і вона вірить, що той каптан принесе йому щастя.

Про дальшу дорогу Пилата мало що відомо. Слідство проти нього припинено, бо це був час панування напівбожевільного і кровожадного Калігури (Каюс Цезар Германікус у 12 столітті по Нар. Христа — 41-ий Римський імператор) та кожний дрижав за свою шкіру. Пізніше дістав він намісництво у Швайцарії, де — правдоподібно він скінчив самогубством, подібно як Юда, що видав Христа жидам (Використано "Визвольний Шлях" ч. 7-8 за 1962 р.).

Вищезгаданого Мойсея — конкурента Платона в проповідуванні Христової науки любив і наш І. Франко. Він 20 липня 1905 р. у Львові написав біблійну поему про Мойсея, який 40 літ блукав по арабській пустині, визнаючи свій народ з єгипетської неволі. Іван Франко нав'язав цю легенду до боротьби й визволення українського народу з-під чужого ярма. Ось віршки з його поеми "Мойсей":

"О Ізраїлю, ти той посол,
І будущий цар світа!
Чому не тямши посольства свого
І його заповіта?"

"О Ізраїлю! Якби ти знав,
Чого в серці тім повно!
Якби знав, як люблю я тебе!
Як люблю невимовно!"

"О Ізраїлю, не тям ти сього
Богохульного слова:
Я люблю тебе дужче, повніш,
Ніж сам Бог наш Єгова".

"Бо люблю я тебе не лише
За твою добру владу,
А й за хибн та злоби твої,
Хоч над ними і плачу".

"О Ізраїлю, чудо моє!
Жалься Богу Шадаю!
Як люблю я безмірно тебе,
А проте покидаю".

(Розділ X).

ВІРУВАННЯ ТА БОЖІ КАРИ НА ЖИДІВ

До античних країн Африки належить також Юдея (Юдея). Юдея — це жидівська релігія. Батьком юдаїзму був Авраам ("Батько багатьох"). Юдаїзм (від Юди) має свої традиції та доктрини Старого Тестаменту і Талмуду. Талмуд — це книга, в якій зібрано все жидівське релігійне знання. Талмуд був випродукований у Ханаані (Палестина) й у Вавилонії в 5-6 століттях. Талмуд Мішна (в єврейській мові) має 5 кляс (т. зв. "Седарім"), що містять у собі 63 наукові розвідки (трактати-практична робота Юди I). Талмуд Гемара має 36 і пів трактатів. Жи-ди вірять у всемогучого БОГА (Егова) і його закон т. зв. "Тора", даний ним Мойсеєві, котрого Бог вибрав у ча-сі Авраама — батька Ізраєлю.

Головними жидівськими сектами в античному сві-ті були:

1. Садукей (староєврейська секта) з часу Ісуса Христа, які прийняли лише 5 книжок Закону та вірили у безсмертність і воскресіння;

2. Есени (2 століття по Нар. Христа), які вірили у безсмертність, а не вірили у воскресіння;

3. Фарисей, яка зросла в рамках Синагоги після визволення людей від сирійського гнету макабеями. Ак-тивний період фарисейів був у часі відкриття православно-го юдаїзму до 135 Р. Б. У модерних часах є занотовані кабаліти (від Кабала) та гасидими (від Гасидима). У 18 столітті з'явився реформований юдаїзм «консерватив», які задержали православної звичай.

ЕГОВА (за жидівським віруванням) був нежона-тим, ніколи не говорив і не писав (Зевс — греки та Юпі-тер — римляни були жонатами: Гера — Юнона).

Сіоністи (Сіон — це Єрусалим) були фанатиками свого Егова й Іудеї, які змагалися до народної відруб-ности та заложення держави в Палестині (расово-релі-гійна претенсія жидів). Сіонізм — це реконституційний рух жидівської нації у 1897 році, що має найбільше жидівського населення. Серед їхніх найбільших лідерів б. Макс Нордау і Хаїм Вайцман. Д-р Хаїм Вайцман зидентом Об'єднання Сіоністів, а Леонард Штайн є сек-ретарем світової Екзекутиви Сіоністів. Палестинські Індус-трії зайняли майже жидівські колоністи з Європи. Сіоніс-тичні лідери приділяють багато важливої праці для хемі-калій Мертвого Моря. Вони держать ключі від Індустрії в Палестині.

Позиція Палестини відносно Великих Сил є зовсім іншою як Балфоур Декларація з 1917 року. Велика Сила завдає хемічним потенціалом (таємна можливість, потуж-ність) і військовими силами. Сіоністичні лідери влаштува-ли жидівських колоністів у перших лініях мілітарної обо-рони. У Мертвому морі є мінеральні ресурси (бромінні со-лі — за султаном Туреччини з дня 9 вересня 1913 року). Континентальні араби є антисемітами, тому над арабами та сіоністами в Африці мають контролю Об'єднані Нації

В публікаціях "Калгарі Геральд" з 3-го березня 1958 р. було повідомлення про "Расовий міт сіонізм" згадується про "бона фідє" (в добрій вірі, без лихих на-мірів) в жидівському Законі, затвердженім Шефом Ізра-ільського Рабінату, що всі жиди в світі є автоматично го-рожанами Ізраєлю та мають вільну еміграцію до Ізраєлю за фінансуванням Жидівських Агенція ("Закон повер-нення").

Д-р Зераг Веграфтиг, міністер законодавчої жи-дівської установи та релігійних справ (Єрусалим) згадує, що Ізраїль у 1968 р. буде мати 100 тисяч японських жидів юдаїзму.

В Японії знаходиться до 8 тисяч жидів, які говорять єврейською мовою та мають власні синагоги. Вони добре вишколені там в Юнію Жидівських Японців, де мають знавці риболовства, професіоналістів (науковці, техніки, ців назад до юдаїзму, інтересознавці), які наворачтають японського імператора Гірогіто, який є також брат-схолястик питань біблій Ізраелю.

Японські жиди вірять, що японці є нащадками (потомками) плем'я Дана — одного з 12-тьох загинутих поколінь жидівського роду, замешканих у Півн. Палестині. "Руді жиди" (Бені Ізраель) живуть б. Бомбаю, у Рангун і Кальку та Малабар-Індія, які є вірні партікулярно синагодзі Мусма Ешва (Musmeah Yeshua) та відкидають закони Бені Ізраель у релігії та закони прав, які не додержують прав православних жидів. Народний їх говір є Магратичький (Індія), а кохінських жидів є малаялам (мова дравидінської родини).

Жиди з Багдад, Сирії та Півд. Арабії вживають арабської мови, а льокальні жиди з Персії говорять перською мовою.

Чорні жиди не є спадкоємцями жидівських колон, які натурально прийняли юдаїзм. Мала їх кількість є поселена у Кочін (СЗ Індія), де знайдено пам'ятники з 14 століття. Бенжемін із Туделі (12 століття) сповістив, що до 100 чорних жидів є у Кочін (Марко Польо — 13 століття та Васк де Гама — 1498). В 20 столітті не ходимо властивої різниці в релігійних практиках білих і чорних жидів. Обидві групи наділяють ті самі права і Фордичної обрядовості, які є глибоко релігійні та говорять малаяламським говором (Дравидична група мови). Вони правлять у своїх окремих синагогах, не беруть шлюбних контрактів (угода, умова) і разом не ідять обіду.

В Індії є білі й чорні жиди. Їхні міста, які мали до 80 тисяч родин (Набо та Кочін) були зруйновані. Кочін у

17 столітті мав гарні хати з каміння, були там добрі купці, які були дорадниками короля. Посідали (мали) свою синагогу.

В 1662 р. португальці побили багато жидів за сплатю до Данії. На слідуючий рік Кочін був забраний цями, отже жиди одержали релігійну свободу. В данські жиди вислали комісію з Амстердаму до Сочіну, щоб на місці розслідувати справу жидів. У 1795 р. Кочіном заволоділи англіїці, отже жиди мали там повну свободу релігії.

Бенжемін Туделя описує у своїй подорожі, що "приблизно 1000 родин індійських чорних жидів жило на території Індії, де вони культивували перець, цинамон та імбир (корінь до приправи страв)". Він характеризує їх чесними й вірними Десять Біблійним Заповідям і мезаїчним кодам, які читали пророки (образ зложений із мішаними малих камінчиків і скла, а мозаїзм — від Мойсея — це жидівська релігія) та є добрими талмудистами й справними обсерваторами.

Давид Сассун із Багдад належав до перших поселенців Бомбаю, який торгував китайськими монополями з якому й подарував 75 тисяч рупів (індійська й перська монета, вартости звиш 2-ох корон) на споруджену для допомоги бідним жидам.

Об'єднання жидівських негрів є у Філадельфії, Брукліні, Пітсбурзі, Чікаго та Янгстаун (Огайо), а найбільше у Гарлем, які мають там більше ніж 3 тисячі прихильників і 800 членів центральної конгрегації (сборник для поагодження церковних справ), переведеної Шефом Рабі Метів, який у своїй казальниці, що держить усе на руках т. зв. "Тора" (святі книги Мойсея у жидів).

У селі Кфар Бейта в Ізраелю є понад 2 тисячі арабських жидів, де учителем є рабін М. П. Сассун Езель.

Жидівського населення в Китаю (включно з Манчу) у 1940 р. було 36 тисяч. Вони — переселенці з Персії (часи панування імператора Минг-ті — Ганд Династії) між 58 і 75 С. Е. (Коммон Ера — загальна ера) Н. М. Адлер у своїй книзі "Чайніз Джув" (Оксфорд 1900 р.) доказує існування жидівської колонії з 34 С. Е. Грець (Граєтз) це підтримує, що велике число жидівства прибуло там у 231 С. Е. в наслідок переслідування жидів у Персії.

Проф. Чаєннес вірить, що інші жидівські колонії були засновані між 960 і 1126-тими роками там жидами з Індії. Елкан Адлер підтримував що жиди з Бокгари прибули до Китаю шляхом через Персію у 16 столітті.

Первісна жидівська суспільність у Китаю держала фрагменти Захарія та Малахія у своїх архівах і вносили кілька талмудійських ритуалів (церемоній), де були сугестії (гадки, думки, натяки), що вони прибули там із Халдеї. Лише їхня ігноранція вавилонської пунктуації сугестує досталмудський період їхньої еміграції, можливої з палестинського походження.

За повідомленням Ібн Зейд ат Гассан у 9 столітті довідуємось, що арабські мандрівники-жиди були масакровані (нищені) в Кганфу. В 8 столітті С. Е. означена чистість жидів була призначена спеціальними офіцерами при імператорові Марко Польо, який відвідав Китай у 13 ст. та свідчив про поважну ролю жидів у Катаї (Катгай), про що теж свідчив Ібн Батута, арабський посланець (агент) до монгольського суду.

Жиди Кай-фунг-фу були видатними серед появи локальних помешканців Китаю. Вони мали китайський одяг і риси та фізичний устрій (жовтий вигляд тіла) і т. зв. "скісні очі". Вони говорили китайською мовою та держували китайські методи. Вони змінювали свої смилі окремі хати богослуження з їхніх священних книг.

Нью-Йорк Санді Ньюс з 8 липня 1949 р. подають, що мале італійське село Сан Нікандро 36 осіб прийняли

жидівську релігію та жають дня, щоб переїхати до Палестини. Вони були наведені ветераном і Світовій Війні Донато Мандузіо, який не був жидом, а переконував їх, що жиди є вибраним Божим народом.

"Ді Бінаї Б'ріт Мессенджер" з 16 квітня 1954 р. подає про наворотні жидів до юдаїзму — перше було хозар у 8 столітті, яких цілі групи є вже в Ізраелю.

Панна Мерилін Монрое студіювала юдаїзм і прийняла жидівський Талмуд ще перед її вінчанням із Робертом Гольдбергом із Нью-Гавен, США. Головна квітира З'єднаної Ізраїльської Світової (Юні) подає, що понад 11 тисяч християн США прийняли "Талмуд", включно з міністром і управителем школи, священником Джеймесом Г. Буркесом.

Багато жидів у нас на ЗУЗ перейшло на польське латинство, спасаючи своє життя перед гітлерівцями. Багато жидівок було подружено з католиками й православними на Україні, залишаючи їхній Талмуд і жидівські традиції. Бували також виїмки, що пропала українська душа серед жидівства на Вел. Україні за ССР. Подібна мішанина з жидівством трапляється у багатьох інших державах, де вони паразитують поза своїм Ізраелем.

Багато жінок, які виїмігрували з Еспанії до Мексики, де згодом споріднювалися з Індійським племенем. Вони думали, що індійський Талмуд виховує своїх дітей у жидівському дусі, а знов локальні індіяни думали, що у їхнім зростанні "діє крапля марріанської крові", імпозантна (показна) талмудською релігією цих племен у минулих віках.

Не всі жиди є сіоністами, не всі сіоністи є релігійно вірними. На жидівське населення до 1939 р. припадала лише одна синагога (за інформ. Тел Авів). Третина жидівського населення Торонта має 52 синагоги. Лессінг Р. Розенвальд (постійний жидівський житель США) написав про свою поїздку до Ізраелю в "Таймі" (журнал), що

Дженкінтанн, Па є більше синагогів, ніж у самому Тел Авів (Сентр. Ізраель).

Багато жидів цього континенту стає льокальними аристократами й матеріялістами та забувають за свій сіонізм і Талмуд, за справи свого Ізраелю. Гешефт (інтерес) перевищує їхні релігійно-національні традиції. Вони вже поступенно забувають за свою автохтонну приналежність до Ізраелю та до Єгова.

Всевишній БОГ не міг уже довше терпіти жидівству й почав зсилати на них свої різні карі, щоб вони покаялися та навернулися до попереднього стану віри.

Господь Бог спустив з неба огонь і сірку на нещасні міста та знищив їх разом із мешканцями. Коли Лотова жена не послухала ангела й оглянулася на горючі міста, то за кару перемінилася у стовп соли. Ціла околиця м. Содоми й Гомори перетворилася в солено-сірчасте озеро т. зв. Мертве море. Це є постійний знак гніву і карі Божої, що спадають на грішних людей.

Коли ізраїльтяни в Ханаані нарікали на Бога, то Він покарав їх, що "40 років їх діти будуть ходити по пустині та носити свої гріхи, доки не поляжуть трупом у степу".

Бог убив огнем із неба 250 збунтованих мужів із покоління Рувина і Левія, під проводом Корея, Датона й Авірона, змовників проти Мойсея та Арона. Бог зіслав на ізраїльтян ідкі змії, яких укушення пекло огнем за їх нарікання під час мандрівки в пустині.

Бог покарав первосвященника Гелі (1,100 рр. перед Нар. Христа), що не карав своїх синів (Офнія і Фінееса) за злі вчинки. На ізраїльтян напали филистимці, отже в боях згнуло 30,000 ізраїльтян, а між ними оба сини Гелія.

Пророка Йону моряки кинули в море серед бурі, якого проковтнув кит. По трьох добах молитви Йони, риба викинула його на суху землю. Відтак над його головою

вою вироста велико-листя рослина, яка заслонявала його голову від сонця. Коли він уже радувався нею, Бог піддав червяка, а той підгриз рослину й вона всохла. Потім сонце пекло його голову, що він аж умлівав, тоді засміявся ченій бажав собі смерті.

Багато з 18-ох царів із дому Давида проважили грішне життя. За цю кару Бог допустив упадок Єрусалиму та вавилонську неволю (606 р. перед Нар. Христа). Навуходносор цар Вавилону у 588 р. зруйнував Єрусалим, спалив святиню, забрав у неволю майже ціле населення та царя СЕДЕКІЮ, що йому за ворохобню казав виколоти очі. У Вавилоні жиди покутували й зітхали за рідним краєм. "На ріках Вавилонських вони сидили і плакали, коли згадали Сіон". (співали жиди в неволі).

Господь Бог карав їх війнами, голодом, потопом, зсилав усякі хвороби та нещастя, отже карає їхне покоління аж досі за архаїчні гріхи їхніх поколінь. Вони братовбивники, які бичували та розпняли на хресті свого Пророка Ісуса Христа, який проповідував їм Божу Науку.

Карає їх Бог і по сьогоднішній день, де вони тиняють по світі як "вічні жиди". Хоч вони багаті гандлярами та моляться по-своєму у своїх божницях, все таки Бог може їм простити за зраду, за злочини, за опонентність релігійну та їхні контрасти.

Правда — Він карає всіх грішників у світі, карає нас "національно-бездомних" поза межами УКРАЇНИ. Все таки нам здається, що "вони мають краплини крові Ісуса Христа на своїх руках"...

Жидівство є нами зачислене до найбільших християнських грішників, катів провідних людей серед свого народу. Бог зсилатиме свої карі на сотні поколінь їхньої генерації. Вони повинні своїми спільними молитвами Його перепросити, щоб Він зробив їм чудо та забув за всі попередні гріхи їхніх великих грішників у світі. Це саме й відноситься до нас — грішників... Амінь.

фічними проблемами його метафізичної роботи без жодного споріднення з юдаїзмом.

Гія Авраам Бар (1065 - 1136), якого жиди-колеги кликали "князем", а інші — губернатором міста "Саварда". Він керував деякою зміною спиритуалізму християнською та арабською цивілізаціями. Його вк. праці до математики, астрономії, музики й оптики були сокооцінювані жидівськими християнськими та магометанськими схолястиками.

Маймонід (1135 - 1204) має велику пошану в жидівській історії, який доставив їм Десять Біблійних Заповідей. Спиритуальне відкриття юдаїзму є незрозуміле без його активностей у збірці Біблії та Талмуду. Його Мишнег Тораг (копія законів) був першим систематичним описом жидівської релігії.

Філософічні думки Маймоніда сильно впливали на жидівських, магометанських і християнських філософів. Його праці (Морег Небугін, Делалат ал Габрім) були насичені працями Арістотеля та Платона. Християни вживали його доктрину до оборони своєї релігії чи до пояснення загальних принципів (приж. Віліам з Амвергне, Олександр з Галес, Албертус Магнус, Меїстер Екгарт, Тома Аквінський і Томісти). Його книжки були написані арабською, єврейською та латинською мовами.

Св. Юда Бен Самуель із Регенсбургу (12-13 століття) був великим схолястичним учителем та обережним лідером жидівського об'єднання в Регенсбургу, де він замешкав у 1195 році. Він пробував полатодити вимоги православного юдаїзму з нагородою містичних поривів. Він походив з Єгипту (4,241 пер. Нар. Христа — єгипетський календар), який вірив в існування Бога. Бог мав за його думкою споріднення з різними тваринами, а були репрезентовані як частина тварини, а частина людини.

ФІЛОСОФІЯ та КОМУНІЗМ

Філософія (мудрість світогляду) в античних юдеїв була поганська й усебічна з магією, про що можна легко знайти у жидівських публікаціях Ізраелю. У світовій філософії не знаходимо майже нічого про античних жидівських філософів, не виключаючи тут деяких Христових апостолів. Їхня релігійна філософія є помішана та не відповідає правді з життя Ісуса Христа. Жидівської філософії в ССРСР взагалі немає, бо вся жидова живе атеїстично та є вистужниками ВКП(б) і червоного Кремля.

У "Світовій Філософії" згадується доперва про Філія Юдеус (25-50 рр. перед Нар. Христа), який був першим мудрецем епістемології, метафізики, фізики й етики. Він виявляв деякі спекуляційні дати Біблійного думання, а головно — характеристика БОГА, людини і натури — досконала правда філософії. Він обороняв жидівську релігію юдаїзму з історичного, філософічного, етичного й правничого пунктів. Був лідером жидівської амбасад в Римі у 40-вих роках по Христі. Він запозичив багато знання від грецьких філософів. Він зробив перший начерк психології релігії.

Ізраелі Ісаак (850-950) жив 100 літ і був славним лікарем та основним великої медичної школи. Був бистроумним психологом, якого думки в антропології (наука про людей) передбачували модерні відкриття.

Ібн Габріол Солон (1021 — 58) був великим єврейсько-жидівським поетом, який мав до діла з філосо-

Абраванель Ісаак (1437-1508) — еспанський жид-теологіст, який був вигнанцем з Еспанії та виїхав до Італії. Він займався наукою Біблії та модифікацією доктрини роз'яснюючої жидами. Він вірив у Тораг та розглядав історію виявлення Бога жидами.

Абраванель Юда (1460-1530) був у контакті з жидівською, еспанською й італійською культурами. Він найбільше вславився за "Діялоги про любов", які видавав в італійській мові, а відтак перекладав на єврейську, латинську, французьку, еспанську й англійську мови. Його раса за філософія підкреслювала важливість його православно-юдаїзму.

Менассег Бен Ізраель (1604-1657) був високо респектований за поновне допущення жидів до Англії Королівською Християною зі Швеції. Він студіював філософію з Декартом і був високим авторитетом у ділянці історії, лінгвістики та теології великими вченими в Голляндії, Англії, Франції та Німеччині. Був він великий своїми впливами християнської містики, студіював Кабалу та був добре об'явлений із православною літературою рабів. Його писання та філософія були присвячені юдаїзму.

Спіноза де Бенедиктус (Ворух де Спіноза) (1632-1677) належав до жидівської родини, викинений із Еспанії та Португалії, а фінально замешкав у Голляндії. Переробляючи СВЯТІ ПИСЬМА, він написав критику до модерної Біблії.

Миколай Фридрих лише про нього, що він комбінував поганську філософію, яку він діставав від юнаків і натурально мотував, що Бог є лише загальною субстанцією, з якої світ є лише модифікацією (зміню).

Лузатто Мойсей Гаїм (1707-47) мав життя парадельне до Спінози. Він був вірним жидом та акуратно при-

свячений юдаїзмі. Він почувався як Месія та допомагав жидам. Він складав драми, літургічні поеми та психологічні погрози жидівською мовою, а мистецькі твори були писані арамейською мовою.

Мендесон Мойсей (1729-86) був жидом і прохав у Берліні. Він говорив і писав німецькою мовою, кутував на філософічні й наукові проблеми, німецькі діалекти, авторитетний в естетиці та психології. Переложив єврейську Біблію на німецьку мову та вимагав цивільних прав для жидів.

Миколай Фридрих писав, що він стратив 32 роки на філософію з Мойсеєм Мендельсоном, якого ідеї були поганської філософії євреїв. Він у своїх перекладах на німецьку мову вимагав цивільних справедливостей для жидів і відокремлення від церкви й держави.

Маймон Соломон (1753-1800) про якого Імануель Кант (Німецький філософ) доводить, що в його творчій жидівська релігія з найдавніших номадичних патріархів є натурально-поганською релігією (багато поганських богів, а незрозумілість Бога лежить у його оснуванні). Іхня релігія не має політичного напрямку, а для свого кінця має соціальний інтерес. Згідно з основним чинником (духу) його юнацтва є пристосована до теократичної (панування священників) національної говерманщини (правдива релігія базується на раціональним знанням та гармонізує з інтересом краю й індивідуума).

Карло Маркс (1818-83), якого філософську основу марксизму становлять діалектичний та історичний матеріалізм. Маркс критикував німецьку соціально-демократичну партію у 1875 році та перейшов із соціалізму до комунізму, якого він був основою. Його філософія зов-

сім комуністична й атеїстична. Він змагав до повалення християнських держав та запанувати в цілому світі...

Фридрих Енгельс (1820-95) був соціалістом, який із К. Марксом організували модерний комунізм. Він розробляв марксизм і діалектичний матеріалізм. Він розіслав свою філософію. Не визнавав християнства й був атеїстом та змагав, щоб зкомунізувати цілий світ.

Володимир Іліч Ленін (1870-1924) підніс марксистську пропаганду та розвинув комунізм у новій, класичній боротьбі пролетаріату в Росії. Він через 20-ть літ організував більшовицьку революцію проти християнства в Росії й на Україні. Він продовжував філософію марксизму, матеріалізму й атеїзму та лоборував православ'я.

Було ще багато жидівських філософів, але вони прийняли інше горожанство й не виступали як жидівські філософи.

ЖИДИ — КРЕМЛІВСЬКА ШАЯКА.

Карл Маркс — жид німецької раси,

Що афілював кремлівську комуку.

Переносить її хрущовські галапаси

Кругом економічного світу...

Творцями комунізму, (наука, що голосить зрїнак-ня всіх станів і спільне вживання власности) були німецькі жиди Карл Маркс (1818-83) і Фрідріх Енгельс (1820 — 95).

Автор.

Марксистський філософський матеріалізм, економічна теорія та пролетарський науковий соціалізм Німеччини були головними частинами революційної марксистської плянної теорії.

Жиди були начальниками у підготовленій комуністичній революції Німеччини у 1848 році, за яку вповні вони відповідали. Християнське населення Німеччини й Австрії ніколи не можуть забути про такі комуністичні злочини комунізму.

Марксизм є денною програмою атеїстичного ко-нізму у світі, який ненавидить юдаїзму й усього християнства на Землі. Марксистські агенти пропагували серед жидівства та приобіцювали їм "тріумф" (урочистий вїзд побідника чи радість побіди) через свій марксизм до "Біблійної перемоги" та сили жидівства. Конспіратори комуністичної кліки "обмотували павутинням свою жертву", а в заплату підготовляли «комуністичний мир», а в заці приносить поневолення.

За "магічним яблуком Маркса" дїє у християнському світі кремлівська "п'ята колона", яка всюди "суне свої пропагандивні машини й гнізда саботажів" в індустрі-

яльних державах. Периферією (обвід чи округ) комуністичної шайки радикалізму (змагання до рішучо-основної переміни суспільного ладу) є переважно жидівська команда в агітації марксистської пропаганди й московських акцій у всіх християнських державах світу.

Головато-лїсий К. Маркс програвши свою політику в атеїстичній філософії, потряс "партійною бородою" та вивтікав до Англії, а "розгніздившись" там серед своєї волі, він почав знова свою зреформовану "музику комунізму": видавав памфлет "Комуніст Маніфесто" у 1848 році, а у 1864 році їхня шайка заснувала «Інтернаціонал» (Ді Інтернешонел Боркменс Асосіейшн).

Після смерті К. Маркса Ф. Енгельс удобрив теорії марксизму, отже з того часу почали атеїстичні паразити "пити християнську кров"... Марксизм є "підмурівкою" модерного комунізму Кремля, який дав наукове обґрунтування теорії та практики класової боротьби й революційного руху комуністичної шайки, керованої комуністичною "голою пролетарської революції лєнінізму" (жовтень 1917 р.).

Вол. Ілїч Ленін (1870-1924) — російський революціонер та автор, який продовжував жидівсько-комуністичну кар'єру в Росії та й на Україні. Ленінізм є дальшим творчим розвитком марксизму в нових умовах класової боротьби пролетаріату. Він розробив учення про партію нового типу та про радянську владу. Ленінізм поневолив нашу автохтонну християнсько-національну Україну та відібрав головніші права нашого народу на існування та буття на нашому материкі.

Сид М. Серен, у книжці «Правда про Україну» доказує що Ленін був жидом (стор. 59). Він мав нагоду дисерувати з одним офіцером Червоної Армії, який безперечно воював на польському фронті. Він власне завязав оборону більшевицьке управління та підкреслював, що Ленін був жидом.

В залізничній станції в Проскурові після смерті Леніна група льокальних жидів плакала й тужила за І. Леніном, як за рідним батьком. Власники жидівського готелю в Кам'нець-Подільському жалісно висловлювалися про смерть Леніна та показували їм його знімку з юнацьких років.

Д-р Джулі Джул, вдові по визначному членові ської Охранки, що від 1914 р. перебуваючи все в оточенні царя Ніколая II й "охороняли" його, отже вона, риючись недавно в старих паперах і знайшла цікавий документ, який говорить про дотепер невиявлене походження Леніна.

Документ Охранного Отделенія Московського Відділу, з датою 1918 року був поданий до відома вдовою в Америці, де вона тепер проживає під зміненим прізвищем. На підставі документу Ленін, якого називали "Кріпавий", народився 10-го квітня 1870 р. в місцевості Бараново, в околиці Одеси в родині жидів. Батько називався Ілько Сруль Гольдман, а мати Софія Гольдман. Леніна вони називали Хаїм Гольдман.

Батько Леніна був кравцем, а мати виробляла каліман. В часі режиму Александра II-го родину Гольдман покарано (за спекуляцію мануфактурою) висилкою в Сибір на стале поселення. Це сталося 1877 р. коли Хаїм було 7 літ. В дорозі на Сибір вони здержалися в Сибіру, де один член ескорти мав племенника каліманка, на ім'я Ілля Улянов. Тому, що син Улянова втопився, він намовив Гольдмана залишити свого сина Хаїма з ним і його жінкою жидівкою Марією на певний час, доки самі вони не влаштувалися.

Той певний час потрапив так довго, що Улянов адаптував собі Хаїма і визвав його Владімір Ілїч Улянов. Вітчизн Леніна був каліманком, а прибрала мати жидівка. Опісля Ленін ожинився з жидівською жидівкою, але вони дітей не мали. Леніна був також знатий під

псевдами Нінін і Цедербавм. Багато разів він перебирався за жінку та убирав перуку, маскуючись перед поліцією. Зацікавлені чинники досліджують правдивість цього документу (Див. "Лемківщина" ч. 9, 1963 р., стор. 3).
Як німецька революція кінчилася жидами марксистом, так і російська революція була переведена жидівським католицьким документом Паризжа з 6-го березня 1920 року була листа з 2%-товими большевицькими лідерами, з яких 24-ох були жидами, а 25-тим був сам Ленін, а саме:

Привласнене
прізвище: Правдиве прізвище:

Привласнене прізвище:	Правдиве прізвище:	Національність:
Ленін	Улянов	Росіянин (півжид)
Троцький	Бронштайн	Жид
Стеклов	Накгамес	Жид
Мартов	Зедербавм	Жид
Зіновев	Апфельбавм	Жид
Дан	Говревіч (Юревіч)	Жид
Ганецкі	Фурштенберг	Жид
Парвус	Гелпфанд	Жид
Уріцкі	Падомільські	Жид
Ларін	Лурдж	Жид
Богрін	Натгансогн	Жид
Мартінов	Зібар	Жид
Богданов	Зільберштайн	Жид
Гарін	Гарфельд	Жид
Сучанов	Гімель	Жид
Камнелъф	Гольдман	Жид
Сагерскі	Крохман	Жид
Рязанов	Гольденбах	Жид
Солотезев	Бляйхман	Жид
Пятніцкі	Зівін	Жид
Гельфанд	Ортодокс	Жид

34

Гласнуов — Шульце — Жид
Зуриенсайн — Вайнштайн — Жид
Лапунскі — Лъевенсогн — Жид
(Див. "Ді Рулес оф Раша" о. Деніса Фагеса, професора філософії та церковної історії з Кіммадж, Даблін Ірляндія, стор. 27).

Понад третину жидівського населення в Росії та советськими урядниками та жидівська маса була відволена за російську революцію. Жиди чисельно переважали у комуністичній верхівці світу, вони й змагають до повалення всього християнства у світі й акомунізувати населення Землі.

Комуністичний режим лєнінців знищив 20 міль. росян, які були прихильниками Керенського. Ленін у 1919 р. оснoвав "Комінтерн" і став жорстоким диктатором-тираном у Росії й на Україні. Левіти (єврейська релігійна каста) публікують про їхню 6-тисячномилеву подорож по советському союзу, що вони там усюди зустрічали жидівську культуру та що там є "центр жидівського життя". Розповідали жидівські військовики з Росії та з Польщі в американській армії, що російсько-комуністичний вернімент (правління) є під впливами жидівської сили, тощо. За звідомленням Сокольського довідуємося, що Польським Комуністична Партія була переважача жидами перед російською окупацією. Так само жидівський елемент переважав у державнім правлінні Румунії та Малярщини (за звідомленням майора Роберта Г. Віліямса з Каліфорнії, ЗДА).

Леон Троцький (Лев Давидович Бронштайн у 1879-1940) — жид-марксист, який був пропагандистом в Росії, оснoвав "Четвертий Інтернаціонал" біля Мексико Сіті у 1937 р.

Сид М. Серен в "Правда про Україну" (стор. 52) згадує, що Лейба Троцький був головним командантом Червоної Армії, своєрідний православний жид.

ЦК ВКП(б) у 1918 р. складався з 9-ох жидів і трьох росіян, а саме: Бронштайн (Троцький), Алфельбавм (Зіновев), Ловрі (Лярін), Овсрітські, Володарські, Розенфельд (Каменев), Смідовіч, Свердлов (Янкель) та Нактамкес (Стеклов).

Державний комуністичний апарат мав 556 большевицьких комісарів у 1918-19 рр., з чого було 457 жидів, 35 латишів, 17 росіян, 15 німців, 10 грузинів, 3 поляки, 3 фіни, 2 українці, 1 чех та 1 караїм (хозар).

У 1920 р. було 62 комісари в державному комуністичному апараті, з чого було 41 жидів, 6 латишів, 5 росіян, 3 грузини, 2 вірменці, 2 німці, 1 чех, 1 українець та 1 караїм (хозар).

Комуністичний рух у 1917-26 рр. був керований жидівською революцією в 1917 році було 170 жидів.

Інші російські соціалістичні партії мали подібний склад, а саме:

1. Центральні комуністи С. Д. Меншевік мав 11 членів — всі жиди;
 2. Народний Комісаріат — 6 членів (5 жидів, 1 росіянин);
 3. Праве крило народних комуністів мало 15 членів (13 жидів, 2 росіяни) — Чайковський і Керенський — можливо були з жидівського походження;
 4. Ліве крило народних комуністів мало 12 членів (10 жидів, 2 росіяни);
 5. Комітет московських анархістів мав 5 членів (4 жиди, 1 росіянин);
 6. Польська комуністична партія мала 12 членів — всі жиди, включно з Собельсоном (Радек), Коркгеналем (Загонські) та Шварцом (Гольц).
- Народний Комісаріат (Міністерство) складався з 17-ох жидів, 3 росіяни, 1 грузин та 1 вірменець — разом 22 члени. Екзекутива Центрального Комітету мала 41 жи-

дів, 5 росіян, 2 вірменці, 2 грузини, 1 українець, 1 чех, 1 імеритієць та 1 караїм (хозар) — разом 61 членів. Екстраординарна Комісія Москви мала 23 жиди, 8 латишів, 2 росіяни, 1 поляк, 1 німець, 1 вірменин — разом 36 членів. З 158,400,000 населення СРСР було 7,800,000 жидів (за жидівською енциклопедією) у 1954 році. Згідно з "Джювіш Кроникл" із б. і. 1933 року, отже одня третина жидів СРСР є урядниками.

Свердлов (жид) — за його наказом був замордований цар Николай II та його родина. Визначними жидами там був Каменев і Зіновев. Відділ зовнішніх справ був у руках жидів — Літвінова. Ілля Еренбург був шефом пропаганди у світі.

Всі уряди в Україні були зайняті жидами. Всі секретарі комітету Дистрикту й міста були жидами. Жиди були теж у більшості дозорці в'язнів, прокурори й адвокати. Промисловість і комерція була зовсім у руках жидів. Усі шпиталі, клініки та фармації, ресорти здоров'я, санаторії та відпочинкові доми, управителі банків були обсаджені жидами.

Більшість управителів фабрик і державних господарств були теж жидами. До НКВД дослівно "товпились" жиди. Коли робітники були без хліба, то жиди були забезпечені потрібними харчами. Коли робітники й селяни вистоявали днями й ночами в рядах (огонку) під будинком за конечними потребами для життя, то жиди продавали ці речі на чорних ринках за величезну ціну. Українцям тяжко було дістатися на університети (головно на медицину) чи перейти їхні іспити, коли жиди мали вільний доступ до тих інституцій та навіть без іспитів.

Підкуплені елементи пропагували там, що Бога немає. Церкви були зруйновані, священні речі були потоптані й спалені, а духовенство й вірні церкви були туровані, побиті чи вивезені (заслані) на Сибір.

Жидівські снагоги були відчинені та старші жиди